

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์ / บทภาพยนตร์โทรทัศน์ เรื่อง “ขอบคุณ” (Merci)

ผู้เขียน: สุจิน ชาวหินฟ้า โทร. 08-9644-1048

ความยาวเรื่อง: 60 นาที

วัน เดือน ปี: สิงหาคม 2553

แนวคิดของเรื่อง (theme): หนึ่งน้ำใจ กับ หนึ่งโอกาส คือ มิตรภาพ ที่เขา และ เธอ ควรแบ่งปัน ให้แก่กันและกัน

แนวภาพยนตร์ (genre): ชีวีต (drama)

ประโยคหลัก (premise): เพราะอะไร แบนค์ จอมเกร ถึงกับเย้ยคำขอบคุณ น้อยหน้า

เรื่องย่อ (synopsis): ไม่มีคำขอบคุณใดๆจากปากของ แบนค์ เด็กหนุ่มผู้โหด คีอรั้น จอมเกร เจ้า ล่าอาง ซึ่งถูกแม่ตามใจจนเสียนิสัย จนไม่มีเพื่อนคบ แต่ท้ายที่สุด ก็มีสิ่งบันดาลใจที่บีบคั้นให้เขา ต้องยอมจำนนท์ กล่าวคำขอบคุณ น้อยหน้า เพื่อตอบแทนความมีน้ำใจ ของเพื่อนสาวที่ยอมเสียสละให้เขาเปลี่ยนนิสัย

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot Structure)

(องก์ 1)

ตอนที่ 1 แบนค์ และน้อยหน้า แบนค์ และ น้อยหน้า เป็นนักเรียนอยู่ ชั้น ม.5 โรงเรียนเดียวกัน แบนค์ เป็นลูกคนรวย และเป็นเด็กที่ถูกแม่ตามใจจนกลายเป็นเด็กที่เอาแต่ใจตนเอง เกร โหด คีอรั้น เจ้า ล่าอาง มีเพื่อนสนิท ชื่อ อั้น ซึ่งมีนิสัยคล้ายกัน ส่วนน้อยหน้า อาศัยอยู่กับน้า เป็นครอบครัวที่ยากจน มีอาชีพรับซื้อของเก่าขาย แม้จะยากจนแต่ก็มีน้ำใจ เธอมีเพื่อนสนิท ชื่อ ส้มโอ ซึ่งมีบ้านอยู่ใกล้ๆ กัน

(องก์ 2)

ตอนที่ 2 ที่โรงเรียน ระหว่างพักเที่ยงที่โรงเรียน แบนค์ กับ อั้น และเพื่อนอีกหลายๆ คน เล่นบอดกันที่บนอาคารเรียน แบนค์ ชอบเตะบอลใส่คนอื่น โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนผู้หญิง โดยไม่เคยกล่าวคำขอโทษเลยสักครั้ง จึงทำให้ไม่มีใครอยากเล่นกับแบนค์ และ อั้น

(จุดหักเหหลักที่ 1) ตอนที่ 3 ลูกบอลหาย ในขณะที่แบนค์ อั้น และ เพื่อนๆ เล่นบอดกันอยู่นั้น แบนค์ ได้เตะบอล พลาดตกลงไปจากตัวอาคาร จึงถูกเพื่อนๆ ที่แบนค์เกลียด สมน้ำหน้า และ หัวเราะเยาะ แบนค์ กับ อั้น จึงพากันลงไปหาลูกบอล แต่ก็หาไม่เจอ

(Climax) ตอนที่ 4 แบนค์เศร้า และ ขอร้องน้อยหน้า หลังเลิกเรียนแบนค์ กับ อั้น นั่งอยู่ที่โต๊ะใต้ต้นไม้ในโรงเรียน ในสภาพที่หมดหวังที่จะได้ลูกบอลคืน เพราะลูกบอลลูกนั้น เป็นสิ่งที่พ่อได้ให้ไว้วันเกิดยังเฉียน้อยหน้า และ ส้มโอ เดินผ่านมา อั้นจึงออกความคิดเห็นให้ลองหาอีกครั้ง โดยให้แบนค์ขอความ

ช่วยเหลือจากน้อยหน้า กับ สัมโอ แต่กลับถูกน้อยหน้า และ สัมโอ ปฏิเสธ และ ต่อว่าอย่างรุนแรง

(องก์ 3)

(คลี่คลาย) ใต้บอลคืน แวงค์นั่งซึมอยู่ที่สวนหน้าบ้าน หมดหวังที่จะใต้บอลคืน แต่แล้วสิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น แวงค์หันไปเห็นบอลของตนเองอยู่ในมือของน้อยหน้าที่ยื่นส่งมาให้กับแวงค์

ตอนที่ 5 น้อยหน้าเล่าเหตุการณ์ เย็นวันนั้นน้อยหน้าได้ไปเก็บและแยกขยะเหมือนทุกๆ วัน และได้เห็นลูกบอลลูกหนึ่งจึงคิดว่าเป็นของแวงค์ที่หายไป เลยเก็บมันมาคืนให้กับแวงค์

ตอนที่ 6 แวงค์ขอบคุณ หลังจากที่น้อยหน้าได้คืนลูกบอลให้กับแวงค์แล้ว น้อยหน้าก็หันหลังเดินกลับบ้าน น้อยหน้าถึงกับสะดุ้งกับคำพูดหนึ่งคำของแวงค์ น้อยหน้าไม่แน่ใจว่าแวงค์พูดว่าอะไรเลยถามแวงค์อีกครั้ง น้อยหน้าถึงกับตกใจกับคำว่า ขอขอบคุณ

จบบริบูรณ์.